

Året der gik - Hvad lykkedes? - Hvad udfordrer? - Hvor skal vi hen herfra?

Fokus sidste år....

1. At lave status over og sætte ind i forhold til skolens opgavebørn.
2. Indsats omkring indskrivning i indskoling
3. At vække og genskabe magien og ordentligheden.

Hvad er status?

Opgavebørn:

Der er det sidste år sat massivt ind for at lave indsatser i forhold til de mange opgavebørn, som vi måtte konstatere, at vi havde. Og vi har nu halveret listen med børn, der kræver særlig opmærksomhed og særlig indsats fra lærerne. Der bliver taget hånd om dem alle, hvad end det er med faglig støtte, tydeligere rammer, udredning, intensiveret skole-hjem-samarbejde eller helt simpel friskole-nytænkning i forhold til synet på og håndteringen af opgaven. Et punkt har dog fået og får lige nu særlig opmærksomhed.

- Ordblindevanskeligheder:

Tidligere var indsatsen forankret i en læsevejleder, der varetog **undervisningen af de ordblinde**. Tilgangen har de sidste år skiftet til et større fokus på at give de ordblinde værktøjer til at fungere med deres vanskeligheder.

Der er blevet arbejdet intensivt med at blive klogere på ordblindevanskeligheder og de forskellige værktøjer, der udbydes og lave en handleplan for, hvordan vi støtter eleverne og arbejder med det på friskolen.

En plan der først og fremmest kræver, at alle lærere har kendskab til, og selv kan benytte værktøjerne, så støtten bliver gennemgående på alle lag og i alle fag.

Det går vi i gang med her i foråret.

Indskrivning i indskoling:

Sidste år havde vi fokus på at skabe en mere jævn indskrivning nedefra. Vi satte ind med et brobygningsforløb (besøgsdage på skolen) og et førskole-tiltag, hvor eleverne blev sluset ind i skolen som 00. gruppe, inden de blev sluset ud i grupperne efter sommerferien.

Indsatsen havde både til formål at blive mere synlige ude i børnehaverne, samt at skabe en bedre overgang fra børnehave til skole og dermed blive et mere attraktivt tilbud for skolens mindste. I forbindelse hermed har vi fået etableret et ekstra lokale i lillegruppen, hvor vi kan tage imod de nye og som resten af året kan fungere som SFO-rum.

Vi ønsker i højere grad at være det aktive tilbud fra første skoledag i stedet for det nødvendige alternativ på halvvejen.

På den måde får familierne længere aktier i skolen, og skolen får længere tid til at arbejde med eleverne.

Vi har netop budt 9 nye elever velkommen i dette års brobygningsforløb og forventer en fyldt lillegruppe til maj.

Det lover godt for fremtiden.

Magien og ordentligheden:

Magien er der skabt rum til og den spirer i mange bede. Den står dog desværre i skyggen af den manglende ordentlighed, og derfor vokser den ikke så hurtigt, som vi godt kunne tænke os.

De daglige kampe er blevet færre. Den hårde indsats har båret frugt - vi er på vej - men vi er langt fra i mål. Vi har en usynlig modstander, der bremser os.

Det sidste år har udover så meget andet gjort mig klogere på sport. Et nyt begreb har fanget min opmærksomhed. Mandagstrænere! Til dem af jer der ikke ved hvad det er, så kan jeg fortælle, at det er én der sidder derhjemme på sofaen i weekenderne og ser fodboldkampe, som mandag morgen lige kan fortælle de andre, hvad træneren skulle have gjort i stedet for, og hvordan de kort, man vel og mærke ikke kunne se, i virkeligheden skulle have været spillet.

Som i så mange andre sammenhænge her i livet handler det om at have tillid. Tillid til at de beslutninger der tages tages af en grund, og at de er taget med de bedste hensigter og de bedste intentioner. Sådan er det også i skolen.

Når vi er nødt til at lave regler for brugen i den tunge ende brugen af mobiltelefoner og i den lettere ende brugen af tyggegummi eller hætter på hættetrøjer, og i sidste ende indføre sanktioner og konsekvenser, er det skam ikke fordi, at vi ikke kan finde på noget bedre at lave, men af den simple grund at det er nødvendigt for at skabe og fastholde et trygt og respektfuldt skoleliv for jeres børn.

Når der sidder tyggegummi under toiletbrætterne, på spejlene, i måtterne, i vinduesrammerne, under hjemmeskoene og i plamager på størrelse med tallerkener på væggen, så er det ikke længere et spørgsmål om at finde den skyldige. Det er ligegyldigheden og uordentligheden, der er flyttet ind. Og den formerer sig som kaniner og ukrudt og trænger med tiden ind i selv de sødeste og mest velopdragne hjerter. Børnene betaler en stor pris for den manglende tillid. De kommer nemlig i skole hver dag og er forvirrede. De bliver frataget muligheden for at læne sig tilbage i tilliden til, at de er godt passet på og give sig hen til at gå i skole og lære noget. De er på vagt.

Nu kunne det for nogen måske lyde som om, at man ikke må være uenig eller undre sig - det må man skam gerne. Så længe I bare er uenige uden for børnenes påhør, og sender jeres

undrende spørgsmål til os, så vi kan hjælpe forståelsen på vej og samtidigt sender jeres barn afsted til at aftjene sin samfundstjeneste, når denne er tildelt.

Fællesskabet forpligter i med- og modvind. Uanset om det er tidens trend at sælge ud af ordentligheden og købe ind på adfærd inspireret af sociale medier. Vi har en klippefast tro på, at vi kan nå de højder, som altid har været friskolens vartegn.

Hvad lykkedes?

- Det lykkedes at komme godt igennem en svær periode med store besparelser, afskedigelser og skemaændringer og at holde humøret, arbejdsglæden og motivationen oppe og få sendt vores to kolleger godt afsted og at skabe en god overgang til Pernille, der skulle træde ind i alt det hele efter endt barsel.
- Det lykkedes os at få flyttet vores sprog- og kulturrejse til efteråret og dermed give ekstra luft omkring eksaminerne for elever, såvel som lærere, samt at få afprøvet Vietnam som et bud på en ny destination for friskolens fremtidige kulturrejser
 - Sprogrejsen til Sidmouth havde jeg selv fornøjelsen af at deltage i, hvilket gav mig mulighed for ved selvsyn at opdage, hvad den tur giver og kan bidrage med til vores unge mennesker liv og udvikling, samt at foretage nogle justeringer, så vores elever kan få endnu større udbytte af den i fremtiden.
 - Kulturrejsen til Hanoi i Vietnam - Et land rigt på spændende og anderledes kultur, en langstrakt historie og en betagende natur. Vi konstaterer at Vietnam har et stort potentiale og at den med nogle justeringer i mødet mellem to tidskulturer (både i forhold til at have tid nok til at have lige lovligt med tid), samt opjustering af modet til at møde nye kulturer og madkulturer (MC Donalds - det kan vi få herhjemme), kan blive en god afløser til friskolens historiske Kina-tur.
 - Negative konsekvenser af flytningen - at styre uden om regntiden (våd teenager øger risikoen for sur teenager), samt at fastholde ydelsen for nydelsen, når der nu ydes på bagkant med investeringer i ældrevenen og lektiecafeen.
- Afholdelsen af skolens 20 års fødselsdag, hvor vi fik fejret Mette med sang og taler. Hvor vi fik sagt TAK. Og hvor vi fik vist skolen frem. En stor fællesskabsdag med åbning udadtil.

- En dag der mindede os om, hvad sådan nogle "åbent hus" -dage kan. Både i forhold til fællesskabet, der i den grad styrkes sådan en dag, hvor børnene er i centrum, men også det helt åbenlyse i forhold til at få vist skolen og alt det den kan frem til omverdenen og dermed skabe endnu bedre forudsætninger for at være det aktive skolevalg for mange børn og familier i fremtiden. Det ønsker vi at have tilbage som en fast tradition.
- **Motionsdagen**, som for andet år i træk blev afholdt som stafetløb. En aktiv dag med fællesskabet i fokus. En dag hvor store og små er fælles om noget - har et fælles mål. En dag hvor vi hepper på hinanden. Det er en skøn dag, som vi ønsker at holde fast i og tænke videre på.
- Et dejligt nisse-teater, med et stort engagement og indlevelse fra skolens mindste, samt efterfølgende skønsang fra skolens smukke piger til Lucia med flot opbakning fra forældre og bedsteforældre. En velorganiseret julefrokost med store og små om et fælles bord.

Hvad udfordrer?

Kulden!

Vores varmesystem har udfordret os i år. Vi har haft for mange dage, hvor varmen af forskellige grunde ikke har virket eller virket optimalt.

Det betyder bare rigtig meget for stemningen og undervisningen, når man går og (små)fryser.

Vi har haft besøg af teknikere hele dagen i går - vi har en klar forventning om, at det skulle være løst nu, og at vi kan forvente nogle mere stabile og behagelige temperaturer på Kegsnæs Friskole i fremtiden.

Fravær:

Besparelser i lærerstaben og bølger af sygdom har gennem det sidste halve år medført et stort fravær, der i særdeleshed har ramt skolens ældste elever. Det udfordrer vores vikarsystem og den gode undervisning.

Vikardækningen på dag-til-dag sygemeldinger består på friskolen optimalt set af en god blanding af fagtimer med andre faglærere, at være delt ud med fagrelevant arbejde, at være hjælpelærere for skolens mindste (det lærer man også en masse af) eller for de ældstes vedkommende at arbejde med fagrelevant stof alene med tilsyn. En model som vi, under normale forudsætninger, anser som givende og flot, og som står mål med folkeskolens model, hvor over 50% af dag-til-dag sygemeldinger dækkes af ufaglærte personale eller unge på sabbatår.

- I et forsøg på at passe godt på vores ældste, har vi den seneste tid sat ekstra fokus på at prioritere faglærere til dem, når der skal vikardækkes.
- Vi kigger lige nu ind i at finde nogle løsninger, der kan øge timerne med andre faglærere og mindske timerne med tilsyn og alternative løsninger for skolens ældste elever fremadrettet også.

Det piner os!

Skolens ældste elever har på mange måder været ramt af de sidste års omvæltninger, uro og forandringer. Det er vi super kede og trætte af.

Vi kan ikke tage det fra dem, kun forsøge at skabe en god sidste tid for dem på Kegnæs Friskole, og håbe på, at de, når rejsen ender, også vil huske de gode og mange skønne oplevelser, de også har haft undervejs. Og sidst, men bestemt ikke mindst, den betydning de har haft for skolen, de voksne og de mange elever, der har set op til dem, og som de har inspireret og været en tryghed for i deres skoleliv.

Det kan, skal og ønsker vi at gøre bedre i fremtiden.

Hvor skal vi hen herfra?

I kikkerten, ser vi udover det ovennævnte ind i...

Morgensamlinger:

Vi ønsker at udnytte det store potentiale, som vores samlinger rummer, for at inspirere og få flere oplevelser sammen og skabe variation med indslag af forskellig slags. Elever der fortæller om kulturrejser, sprogrejser, projektopgaver. Elever der viser frem, hvad de har lavet på værksteder eller lært spændende ting i fagtimerne.

Forældre og bedsteforældre, der fortæller om spændende rejser, store oplevelser eller om deres job.

Et fællesskab hvor vi kan lære af og med hinanden.

SFO-tilbuddet:

Vi kigger med bestyrelsen ind i muligheden for at tænke SFO'en på en ny måde med mere sammenhæng og variation.

Festival:

En udvidelse vores Kegnæs Festival, der i år også får "den lille scene", hvor der vil blive mulighed for at opleve endnu mere friskolemusik og friskolefælleskab.

Forårsoprydning:

Vi har et stort ønske om og behov for at få ryddet op, smide ud og få organiseret i bund - at få luftet ud i det gamle og give plads til den nye energi. Vi er gået i gang med at fordele fokusområder og lægge planer for processen.

Udsmykningen skal nytænkes og produceres, så den er vedkommende for nutidens elever på Kegnæs Friskole.

Og så skal vi fortsætte med at skabe masser af friskolemagi i alt det vi gør sammen, med og for hinanden. Vi skal holde fast i og insistere på ordentligheden - der er eksempler nok i medierne på, hvad der sker, når vi sælger ud af den.

I næste års beretning drømmer jeg om at kunne berette om

- En tydeligt opadgående kurve på ordentlighed - hvor det er "in" at være et positivt barn med masser af ordentlighed i tanke og handling.
- En stærkere, dybere og sjovere faglighed - det skal være "in" at være flittig og dygtig.
- Et stærkere, mere favnende og levende friskolefællesskab, med fremsyn, tillid og engagement.

Til slut vil jeg gerne sige tak for et spændende og lærerigt første år som (rigtig) skoleleder på Kegnæs Friskole.

Tak til alle jer mange forældre(både i og udenfor bestyrelsen), til mine skønne kolleger og til verdens bedste Jens, der har troet på mig og bakket mig op i alt det svære og givet mig troen på, at mit kæmpe hjerte for børnene og Kegnæs Friskole-magi er alt jeg behøver for at lære at sejle.

Tak til alle de mange forældre og bedsteforældre der bidrager til friskolekulten og friskoleglæden, når I torsdag efter torsdag tropper op og forkæler os med torsdagsmad.

Tak til vores præst, Malene Freksen, for med humor, stor favn og for at vise vores unge vejen i et af livets store spørgsmål.

Tak vores tilsynsførende, Peter Hecket, for udsyn, input og masser af friskoleånd.

Tak til Åge for at møde hver en ny opgave med et smil, et forsøg og en løsning.

Tak til alle jer forældre for jeres indsatser og roser, anerkender, bakker op og sender masser af smil.

Tak til alle de ansatte for hver dag at vælge Kegnæs Friskole til, for jeres tro på og jeres kamp for et godt skoleliv med øje for og kærlighed til hvert enkelt barn.

Tak!